

Περίληπτική περιγραφή της επαγγελματικής σταδιοδρομίας
του κ. Βασίλη Αναστασίου

Ο κ. Βασίλης Αναστασίου, αποφοίτησε από τη Σχολή Χημικών Μηχανικών του ΕΜΠ, ως μεταλλειολόγος, το 1951. Συνέχισε τις σπουδές του το 1956, σε κάποιο πανεπιστήμιο της Αμερικής, έχοντας μάλιστα λάβει κάποια υποτροφία. Σήμερα, είναι 81 ετών. Παρακάτω, θα περιγραφεί περιληπτικά η επαγγελματική του σταδιοδρομία, όπως προκύπτει από τη συνέντευξή του, που έγινε στις 15 Δεκεμβρίου του 2008.

Ο κ. Βασίλης Αναστασίου, ασχολήθηκε, μεταξύ άλλων, με τα πρώτα **μαντεμένια μπάνια** στην Ελλάδα. Το 1953, έπιασε δουλειά στο χυτήριο της **ΙΖΟΛΑ**. Κάνοντας μία ιστορική αναδρομή, μας μιλά για την κατασκευή του φράγματος του Μαραθώνα ο οποίος είχε ως στόχο την ύδρευση για τον ολοένα αυξανόμενο πληθυσμό της Αθήνας. Για το σκοπό αυτό, χρειάστηκαν σωλήνες ραφής. Η ΙΖΟΛΑ, με αφορμή τους μαντεμένιους σωλήνες που κατασκεύαζε για αυτήν τη χρήση, αποφάσισε να φέρει καλούπια ώστε να φτιάξει μπάνια. Το μεγάλο βάρος όμως, των πρώτων μπάνιων που παρήχθησαν, είχε ως αποτέλεσμα από τα 10, τα 8 να καταστρέφονται ως ελαττωματικά. Όταν πήγε, λοιπόν, ο κ. Αναστασίου, άρχισε η προεργασία για μία συνεργασία με ξένους ώστε να γίνουν σύγχρονα μπάνια. Το πάθος του ίδιου όμως τότε, ήταν η χαλυβουργία και όχι το μαντέμι.

Ο Νίκος Ποταμιάνος, με τον Νικολακόπουλο, πολιτικό μηχανικό, έφτιαξαν το δικό τους χυτήριο χάλυβος: τη **χαλυβουργία Ελευσίνας** όπου και μεταπήδησε για να εργαστεί ο κ. Αναστασίου.

Στη συνέχεια, πήγε για λίγο στο **ΙΓΜΕ** που τότε ήταν **Ινστιτούτο Γεωλογίας και Μεταλλευτικών Ερευνών** στην οδό Σταδίου, εκεί που είναι το Υπουργείο Ανάπτυξης τώρα.

Το 1956 έφυγε με υποτροφία για την **Αμερική**, για **μοντέρνες μεθόδους οργάνωσης και χυτοχάλυβα**. Εκεί επισκέφτηκε όλα τα εργοστάσια που είχαν σχέση με αλουμίνιο, σίδηρο, ατσάλι και χρώμιο για ένα χρόνο.

Επέστρεψε στην Ελλάδα και στην **ΙΖΟΛΑ**, και ανέλαβε όλο το **χημικό κομμάτι**, δηλαδή και το **χυτήριο** και το **ντεκαπάζ** για τις λαμαρίνες και το **εμαγιέ ως υποδιευθυντής**.

Από το 1957 μέχρι το 1960 ταξίδεψε στη Γερμανία, στην Αμερική, και στην Ιταλία με σκοπό να πάρει το know-how, για τα μάνια. Τελικά κατέληξε σε συνεργασία με την Ιταλία κι έτσι πήρε 16 εργάτες, 10 χύτες και 6 εμαγιέ για εκπαίδευση στην Παβία και επέστρεψε στο Λαύριο όπου παρήχθησαν τα μάνια που ζύγιζαν πλέον 84 κιλά σε σχέση με τα 100, 108 κιλά που ήταν αρχικά.

Πλέον στην **ΙΖΟΛΑ** έφυγε από την ειδικότητα του χημικού μηχανικού και εξελίχτηκε σε **managerial**. Όταν άρχισε να έχει ζημιά το εργοστάσιο, ο κ. Αναστασίου ήθελε να το ξανακάνει **κερδοφόρο**.

Μελέτησε τα αίτια των υψηλών τόκων του κεφαλαίου κίνησης και από την άλλη μεριά μετέτρεψε την εργασία των 35 συντηρητών σε δουλειά με το κομμάτι με αποτέλεσμα να φέρνουν κέρδος. Ακολούθησε η αρχή της πτώσης, δεν έγινε ανανέωση του των βιομηχανιών, πράγμα που ολοκληρώθηκε με τις δύο πετρελαϊκές κρίσεις.

Έρχονται δυο τρεις **υποκατασκευαστές της ΙΖΟΛΑ** και ο κ. Αναστασίου αναλαμβάνει ως σύμβουλος στον **Οικονομίδα** που έκανε βιδούλες.

Επίσης ανέλαβε να **οργανώσει το λογιστήριο** και την κοστολόγηση της **ΕΤΕΘ**, μίας εταιρείας στην Θεσσαλονίκη Η πρώτη του μελέτη ήταν αυτή και έγινε το 1972.

Έκτοτε έχει κάνει **115 μελέτες** διαφόρων ειδών, σκοπιμότητας, availability, feasibility, τεχνικές.

Το 1976 έγινε **project manager** στην **Καραγιώργης**, και κατέθεσε την πρόταση να γίνουν τα τρία εργοστάσια στην Πύλο, τσιμέντο, χάλυβος και ναυπηγείο, και terminal, αυτό που έκανε η SISCO, οι Κινέζοι στον Πειραιά.

Μεταξύ του ΙΓΜΕ και της υποτροφίας του στην Αμερική το 1956, δούλεψε επίσης και έξι μήνες στο **μεταλλείο της ΣΚΟΥΝΖΑ** ως **υπεύθυνος του εναερίου** που κατέβαζε από το 1060 υψόμετρο στο 600, για να το κάνει κονσαντρέ και να εξαχθεί στη Γερμανία.

Στη συνέχεια εργάστηκε ως **operation manager** 20 καραβιών σε Λιβανέζικη εταιρεία.

Αργότερα, γίνεται **σύμβουλος** του Παπακωνσταντίνου όταν ήταν Υπουργός και του κατέθεσε την πρόταση να κλείσουν όλες οι βιομηχανίες οι οποίες ήταν αντιοικονομικές. Ο Υπουργός ως ανταμοιβή τον διορίζει **διευθύνοντα σύμβουλο** στην **METBA**.

Εν συνεχεία, εργάστηκε στη **Seabulk** στην Ανατολική Γερμανία, και στην Γερμανία, και στην Σρι Λάνκα, και στο Βιετνάμ όπου πήγε για 5-6 χρόνια έως το 1995. Στο Κολόμπο της Σρι Λάνκα έδωξαν τους 22 Έλληνες ναύτες και προσέλαβαν ντόπιους με διαφορά κόστους 20 φορές λιγότερα.

Όταν επέστρεψε, κι επειδή γνώριζε τρεις γλώσσες ασχολήθηκε με την **αγορά γαρίδας** από την Γη του Πυρός και **αχλαδιών** από την Κίνα κλπ.

Η επόμενη δουλειά του ήταν η **προαγωγή της συνεργασίας του πανεπιστημίου του Carnegy με μία εταιρεία στην Παιανία** όπου και εργάστηκε 6 μήνες.

Αυτή είναι περιληπτικά και όπως την περιέγραψε ο ίδιος, η επαγγελματική σταδιοδρομία του.